

Vejen dertil

Der er ikke direkte flyforbindelse fra Danmark til Tbilisi. Bedste forbindelser er via Istanbul eller Riga.

Priser fra cirka 2000 kroner tur-retur fra København.

Stepantsminda

Kendes også under navnet Kazbegi. Det skyldes, at den tidligere sovjetiske besættelsesmagt i 1925 ændrede byens navn hertil. I 2006 fik byen dog sit oprindelige navn tilbage.

Vandring nær Stepantsminda: Det tager omkring en time at gå fra byen op til Ts-minda Sameba-kirken i 2200 meters højde. At besøge Gergeti-gletsjeren kræver en dagstur. Det tager tre-fire dage og forudsætter bjergbestigningserfaring at bestige bjerget Kazbek.

Andre aktiviteter: Paragliding og ture på mountainbike eller hesteryg.

Georgien

Overnatning: Et dobbeltværelse i et guesthouse i Stepantsminda koster fra 150 kroner pr. nat.

Lokaltransport: Vi gav 300 kroner for en privat taxa hele vejen fra Tbilisi til Stepantsminda.

Rejsetidspunkt: Stepantsminda besøges bedst om sommeren, hvor dagstemperaturer normalt er 15-20 grader.

På bondegårdsferie i bjergene

Mange rejsende begynder at få øjnene op for Georgien. Og med god grund, for landet byder både på lækker mad, overkommelige priser, en spændende hovedstad, fine sortehavsstrande og glimrende bjergvandring.

Jakob Øster, rejser@jfm.dk

- Har vi virkelig ikke noget sted at sove i nat, får? spørger min datter, imens hun lidt undrende skuer ud over byens tage.

Jeg har taget fru og vores to børn med til Georgien, og nu befinder vi os på en lille, højtliggende café med udendørsservering i den georgiske bjergby Stepantsminda.

Himlen over os er udelukkende blå, og luften er frisk og klar her cirka 1700 meter over havet. Ved første øjekast virker landsbyen omkring os og dens indbyggere som et charmerende bekendtskab, og når man betragter udsigten til de sneklædte bjergtinder, der omkranser byen, forstår man pludselig, hvorfor ordet bjergtagende engang må være blevet opfundet.

Tidligere på dagen er vi på snoede veje af varierende beskaffenhed blevet kørt op til bjerglandsbyen i en bedaget taxa, som vi prægede på gaden i Georgiens hovedstad, Tbilisi. Lidt slingrende fandt vi vej forbi flok-

ke af køer og en enkelt udtjent Lada, der holdt strandet i vejkanterne og behøvede starthjælp.

Vi lyttede til mistænkelige klinge-klanke-lyde fra undervognen, mens vi bad til, at vores gamle taxa ville holde hele vejen. Det gjorde den heldigvis, og efter fire timers kørsel på skiftevis asfalt- og grusveje er det blevet eftermiddag. Og nu er børnene - såvel som deres forældre - både trætte og lidt utålmodige og har brug for et sted at sove.

Lokal overnatning

At finde et overnatningssted er dog lettere sagt end gjort. Vi har nemlig taget chancen og er taget hertil uden forinden at have booket noget, og en rundtur til samtlige af landsbyens hoteller og gæstehuse har netop givet det nedslående resultat, at alt var optaget.

Heldigvis synes det ikke at bekymre hverken min kone eller vores unger synderligt. På den lille café, hvor de har ventet på mig, går de nu upåvirkede i gang med et spil Uno. Snart efter forlader jeg dem igen for at van-

dre lidt rundt på må og få for at forsøge at støve et privat værelse op.

På en grusvej bag ved byen møder jeg snart en ældre dame, der er ude at gå med sine køer. Med et kæmpe smil peger hun mig insisterende ind mod et gammelt landsbyhus, mens hun siger noget til mig på georgisk. Jeg aner ikke, hvad det betyder, men taknemmelig følger jeg med.

Kvinden viser sig at hedde Nathalia, og hun bor i huset sammen med sin sweaterklædte datter, der heldigvis taler en lille smule tysk.

- Velkommen i vores hjem. I kan sove i stuen, siger hun.

Tunge og fyldte brune vitrineskabe, sovesofaer og bogreoler pryder husets største rum. Snart efter er vi til en særdeles overkommelig pris indlogeret i dette charmerende hus, som er mange gange hyggeligere end et hotel.

LÆS MERE
SIDE 30

Tsminda Sameba-kirken med det mægtige bjerg Kazbek (5054 meter) tronende bag sig. Foto: Jakob Øster

En udtjent Lada må repareres i vejkanthen, så den kan klare turen op til Stepantsminda. Foto: Jakob Øster

Nathalia (yderst til venstre) og hendes datter (yderst til højre) hjemme i deres stue. Foto: Jakob Øster

30 GEORGIEN

Et tilfældigt møde med Nathalia, der er ude at røgte køer, giver mulighed for et homestay. Foto: Jakob Øster

← FORTSAT FRA
SIDE 29

Børnene er ellevilde, for mens deres far går på trekkingture i de høje bjerge, kan de forlyste sig med landhusets mange dyr. Blandt andet får de lov at hjælpe med at malke husets tre køer, så de kan få mælk til deres cornflakes.

Nathalia viser sig hurtigt at være et godt bud på Georgiens bedste madmor. Hver dag disker hun op med festmåltider bestående af kebabruller, khinkalier (georgiske dumplings), forskellige gryderetter, brød, ost, revet gulerod og en himmelsk tomatsalat med solmodne tomater.

Når vi ikke sidder ved middagsbordet, fortæller Nathalias datter os lidt om, hvordan det er at leve her i byen, og vi oversætter for børnene, der lytter opmærksomt. Det er en rar, hjertelig og hjemlig oplevelse, og vi priser os lykkelige for at vi - ganske tilfældigt - er havnet her hos denne søde familie.

Fantastiske vandremuligheder

Byen Stepantsminda (tidligere Kazbegi) blev oprindeligt anlagt på dette sted, fordi den udgjorde et stop på den georgiske militære hovedvej, der løber mellem Kaukasus og Rusland. Og grunden til, at den i dag tiltrækker så mange vandrere, er selvfølgelig, at man undervejs på stierne her i området belønnes med ikoniske bjergudsigter.

Den klassiske vandrerute, som næsten enhver fritidsaficionado typisk fluks sætter

Lækre gryderetter, georgiske dumplings, brød, ost og solmodne tomater pryder bordet i vores homestay. Foto: Jakob Øster

kursen mod, er den godt en time lange og stejle opstigning til Tsminda Sameba-kirken i 2200 meters højde.

Kirken stammer fra det 14. århundrede, og den ligger på en bjergtop omgivet af de endnu højere Kaukasus-bjerge.

Har man mod på at gå længere, kan man derfra fortsætte yderligere 900 højdemeter op til Gergeti-gletsjeren. Og har man erfaring med bjergbestigning, kan man sågar bestige områdets højeste tinde: den 5054 meter høje keglevulkan Kazbek.

Hjemme i huset hos Nathalia genforenes jeg med ungerne, som efter endnu en dag i selskab med Nathalia og hendes husdyr er ellevilde. De er muligvis de eneste mindre

børn i hele landsbyen, for stedet her appellerer mest til det voksne vandringsfolk, men det gør ikke så meget, når der er høns, man kan fodre, og køer, man kan malke.

Tbilisi og Batumi

Efter skønne dage hos den søde familie sætter vi med endnu en taxa kursen tilbage mod hovedstaden Tbilisi, hvor vi blandt andet aflægger den traditionelle Orbeliani-badeanstalt et besøg.

Her bader man kun, som naturen har skabt én, i varme kilder i vand, der er så varmt, at man næsten brænder sig på det. I herreafdelingen er taget konstrueret med smukke, gamle kupler med fine mønstrede

mosaikker, og solstriber finder pletvist vej ned til os badende, når solen skinner ned gennem loftets åbne huller.

Fra hovedstaden fortsætter vi afslutningsvis med tog mod sortehavsbyen Batumi. Det er en moderne badeby - det er der bare på dette tidspunkt ikke specielt mange andre vesterlandske turister, der har fundet ud af. Egentlig besynderligt, for her er lange strande, delfinarium, tivoli, gode og billige restauranter og et kæmpe pariserhjul ved havnefronten.

Efter dages vandring i Georgiens smukke bjerge og en lidt utraditionel bondegårdsferie med ungerne er skønne Batumi det helt rigtige sted at puste ud.

Præst foran Tsminda Sameba-kirken, som ligger i 2200 meters højde. Foto: Jakob Øster